

Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (dziewiąta izba)

z dnia 13 września 2018 r.*

Odesłanie prejudycjalne – Wspólna taryfa celna – Pozycje taryfowe – Klasyfikacja towarów – Kamera wyposażona w pamięć nietrwałą, w związku z czym przy wyłączeniu kamery lub wykonywaniu nowych zdjęć dochodzi do utraty wcześniej zarejestrowanych zdjęć – Nomenklatura scalona – Podpozycje 8525 80 19 i 8525 80 30 – Uwagi wyjaśniające – Wykładnia – Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 113/2014 – Wykładnia – Ważność

W sprawie C-372/17

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Rechtbank Noord-Holland (sąd dla prowincji Holandia Północna, Niderlandy) postanowieniem z dnia 15 czerwca 2017 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 19 czerwca 2017 r., w postępowaniu:

Vision Research Europe BV

przeciwko

Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond,

TRYBUNAŁ (dziewiąta izba),

w składzie: C. Vajda, prezes izby, E. Juhász i C. Lycourgos (sprawozdawca), sędziowie,

rzecznik generalny: H. Saugmandsgaard Øe,

sekretarz: C. Strömholm, administrator,

uwzględniając procedurę pisemną i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 26 kwietnia 2018 r.,

rozważywszy uwagi przedstawione:

- w imieniu Vision Research Europe BV przez N. Ooyevaara, D. van Vlieta oraz H. Ooyevaar, doradców podatkowych,
- w imieniu rządu niderlandzkiego przez K. Bulterman, P. Huurnink oraz J. Langer, działających w charakterze pełnomocników,
- w imieniu Komisji Europejskiej przez A. Caeirosa i P. Vandena Heedego, działających w charakterze pełnomocników,

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

* Język postępowania: niderlandzki.

wydaje następujący

Wyrok

- 1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni podpozycji 8525 80 30 Nomenklatury scalonej (zwanej dalej CN), zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej (Dz.U. 1987, L 256, s. 1), w brzmieniu wynikającym z rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1001/2013 z dnia 4 października 2013 r. (Dz.U. 2013, L 290, s. 1), a także ważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 113/2014 z dnia 4 lutego 2014 r. dotyczącego klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej (Dz.U. 2014, L 38, s. 20).
- 2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy Vision Research Europe BV (zwaną dalej „Vision Research”) a Inspecteur van de Belastingdienst/douane kantoor Rotterdam Rijnmond (inspektorem administracji podatkowej urzędu celnego Rotterdam Rijnmond, Niderlandy) (zwanym dalej „inspektorem”) w przedmiocie klasyfikacji taryfowej kamer zwanych „Phantom V7.3”.

Ramy prawne

Nomenklatura scalona

- 3 Klasyfikacja celna towarów przywożonych do Unii Europejskiej jest uregulowana w CN. Wersją CN obowiązującą w okresie zajścia zdarzeń w postępowaniu głównym jest wersja zawarta w rozporządzeniu nr 1001/2013.
- 4 Nomenklatura scalona, wprowadzona rozporządzeniem nr 2658/87, oparta jest na zharmonizowanym systemie oznaczania i kodowania towarów (zwanym dalej „HS”) opracowanym przez Radę Współpracy Celnej, obecnie Światową Organizację Celną (WCO), i wprowadzonym w życie Międzynarodową konwencją w sprawie zharmonizowanego systemu oznaczania i kodowania towarów, zawartą w Brukseli w dniu 14 czerwca 1983 r. Konwencja ta, wraz z protokołem zmian do niej z dnia 24 czerwca 1986 r., została zatwierdzona w imieniu Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej decyzją Rady 87/369/EWG z dnia 7 kwietnia 1987 r. (Dz.U. 1987, L 198, s. 1). Nomenklatura scalona przejęła z HS pozycje i sześciocyfrowe podpozycje, a jedynie siódma i ósma cyfra wprowadza dodatkowe podpodziały charakterystyczne dla CN.
- 5 Zgodnie z art. 9 ust. 1 lit. a) tiret pierwsze i art. 10 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 254/2000 z dnia 31 stycznia 2000 r. (Dz.U. 2000, L 28, s. 16) (zwanym dalej „rozporządzeniem nr 2658/87”) Komisja Europejska, wspomagana przez Komitet Kodeksu Celnego, przyjmuje środki dotyczące stosowania CN, która stanowi załącznik I do rozporządzenia nr 2658/87 w odniesieniu do klasyfikacji towarów. Rozporządzenie wykonawcze nr 113/2014 zostało przyjęte na podstawie pierwszego z tych przepisów.

- 6 Pierwsza część CN zawiera przepisy wstępne, w ramach których rozdział I, zatytułowany „Przepisy ogólne”, w sekcji A „Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury scalonej”, stanowi:

„Klasyfikacja towarów w Nomenklaturze scalonej podlega następującym regułom:

1. Tytuły sekcji, działów i poddziałów mają znaczenie wyłącznie orientacyjne; do celów prawnych klasyfikację towarów należy ustalać zgodnie z brzmieniem pozycji i uwag do sekcji lub działów oraz, o ile nie są one sprzeczne z treścią powyższych pozycji i uwag, zgodnie z następującymi regułami:

[...]

6. Klasyfikacja towarów do podpozycji tej samej pozycji powinna być przeprowadzona zgodnie z ich treścią i uwagami do nich, z uwzględnieniem ewentualnych zmian wynikających z powyższych reguł, stosując zasadę [z zastosowaniem zasady], że tylko podpozycje na tym samym poziomie mogą być porównywane. Odpowiednie uwagi do sekcji i działów mają zastosowanie również do tej reguły, jeżeli treść tych uwag nie stanowi inaczej”.

- 7 Część druga CN, zatytułowana „Tabela stawek celnych”, obejmuje sekcję XVI, która zawiera dział 85, noszący tytuł „Maszyny i urządzenia elektryczne oraz ich części; rejestratory i odtwarzacze dźwięku, rejestratory i odtwarzacze obrazu i dźwięku oraz części i akcesoria do tych artykułów”.

- 8 Dział 85 CN obejmuje w szczególności następujące pozycje i podpozycje:

„8525 Aparatura nadawcza do radiofonii lub telewizji, nawet [również] zawierająca aparaturę odbiorczą lub aparaturę zapisującą lub odtwarzającą dźwięk; kamery telewizyjne, kamery i aparaty cyfrowe oraz rejestrujące kamery wideo

[...]

8525 80 – Kamery telewizyjne, kamery i aparaty cyfrowe oraz rejestrujące kamery wideo:

– – Kamery telewizyjne:

[...]

8525 80 19 – – – Pozostałe

8525 80 30 – – Kamery i aparaty cyfrowe

– – Rejestrujące kamery wideo:

8525 80 91 – – – Nadające się jedynie do zapisu dźwięku i obrazu zarejestrowanego przez kamerę telewizyjną

8525 80 99 – – – Pozostałe”.

Noty wyjaśniające do HS i CN

- 9 Noty wyjaśniające do HS dotyczące pozycji 8525 wskazują, co następuje:

„B. Kamery telewizyjne, kamery i aparaty cyfrowe oraz rejestrujące kamery wideo

Grupa ta obejmuje kamery, które utrwalają obrazy i przekształcają je w sygnał elektroniczny, który jest:

1. przekazywany jako obraz wideo do miejsca poza kamerą w celu oglądania lub zdalnego nagrywania (tj. kamery telewizyjne); lub
2. rejestrowany w kamerze jako zatrzymany obraz lub film (tzn. w kamerach i aparatach cyfrowych oraz rejestrujących kamerach wideo).

Wiele spośród kamer objętych niniejszą pozycją może przypominać aparaty fotograficzne objęte pozycją 9006 lub kamery filmowe objęte pozycją 9007. Kamery objęte pozycją 8525 i kamery objęte działem 90 zawierają zazwyczaj soczewki optyczne do skupiania obrazu na nośniku światłoczułym oraz nastawienia do zmiany ilości światła wpadającego do wnętrza aparatu. Jednak aparaty fotograficzne i kamery filmowe objęte działem 90 naświetlają obrazy na błonie fotograficznej objętej działem 37, podczas gdy aparaty i kamery objęte niniejszą pozycją przekształcają obrazy w dane analogowe lub cyfrowe.

Kamery i aparaty objęte tą pozycją utrwalają obraz poprzez skupianie obrazu na światłoczułym urządzeniu, takim jak komplementarny układ scalony typu półprzewodnik[a] metalowo-tlenkow[ego] (CMOS) lub urządzenie o sprzężeniu ładunkowym (CCD). Światłoczułe urządzenie wysyła elektryczną reprezentację obrazów, aby były następnie przetworzone na cyfrowy lub analogowy zapis obrazów.

Kamery telewizyjne mogą mieć wbudowane urządzenie do zdalnego sterowania obiektywem i przesłoną, jak również do zdalnego sterowania poziomym i pionowym ruchem kamery [np. kamer telewizyjnych do studiów telewizyjnych lub do nagrywania reportaży, tych wykorzystywanych do celów przemysłowych lub naukowych, w sieci telewizyjnej zamkniętej (obserwacja) lub do nadzorowania ruchu]. Kamery takie nie posiadają żadnej wbudowanej możliwości rejestrowania obrazów.

Niektóre z tych kamer mogą także być używane razem z maszynami do automatycznego przetwarzania danych (np. kamery internetowe).

[...]

W kamerach cyfrowych i rejestrujących kamerach wideo obrazy są rejestrowane w wewnętrznym urządzeniu przechowywania danych lub na nośniku (np. taśma magnetyczna, nośnik optyczny, nośnik półprzewodnikowy lub inny nośnik objęty pozycją 8523). Mogą one zawierać konwerter analogowo-cyfrowy (ADC) oraz terminal wyjściowy, który zapewnia środki do przesyłania obrazów do urządzeń maszyn do automatycznego przetwarzania danych, drukarek, telewizorów lub innych urządzeń do przeglądania. Niektóre kamery cyfrowe i rejestrujące kamery wideo zawierają terminale wejściowe, dzięki czemu mogą one wewnętrznie rejestrować [przechowywać] obrazy analogowe lub cyfrowe z takich urządzeń zewnętrznych.

Zazwyczaj kamery z tej grupy wyposażone są w optyczny wizjer lub wyświetlacz ciekłokrystaliczny (LCD), lub w oba te elementy. Wiele kamer wyposażonych w LCD może używać wyświetlacza zarówno jako wizjera podczas utrwalania obrazów, jak i ekranu do wyświetlania obrazów otrzymanych z innych źródeł lub do odtwarzania już zarejestrowanych obrazów”.

¹⁰ Noty wyjaśniające do CN (Dz.U. 2011, C 137, s. 1) odnoszą się do CN w wersji wynikającej z rozporządzenia (UE) nr 861/2010 Komisji z dnia 5 października 2010 r. (Dz.U. 2010, L 284, s. 1). Pozycja 8525 oraz podpozycje 8525 80 19, 8525 80 30, 8525 80 91 i 8525 80 99 CN mają identyczne

brzmienie w wersjach wynikających z rozporządzenia nr 861/2010 i rozporządzenia wykonawczego nr 1001/2013. Noty wyjaśniające do CN dotyczące tych pozycji i podpozycji mają następujące brzmienie:

„8525	Aparatura nadawcza do radiofonii lub telewizji, nawet [również] zawierająca aparaturę odbiorczą lub aparaturę zapisującą lub odtwarzającą dźwięk; kamery telewizyjne; kamery i aparaty cyfrowe oraz rejestrujące kamery wideo [...]
8525 80 11 i [do] 8525 80 99	Kamery telewizyjne, kamery i aparaty cyfrowe oraz rejestrujące kamery wideo Zobacz noty wyjaśniające do HS do pozycji 8525, pkt B. Podpozycje te nie obejmują elektronicznych czytników dla osób upośledzonych wzrokowo (zob. noty wyjaśniające do podpozycji 8543 70 90).
8525 80 30	Kamery i aparaty cyfrowe Cyfrowe aparaty objęte tą podpozycją mają zawsze możliwość rejestrowania nieruchomych obrazów – albo na nośniku pamięci wewnętrznej, albo na nośniku wymiennym. Większość aparatów objętych tą podpozycją ma konstrukcję tradycyjnego aparatu fotograficznego i nie posiada składanego wizjera. Aparaty te mogą również posiadać możliwość utrwalania wideo, aby rejestrować sekwencje wideo. Aparaty pozostają klasyfikowane w tej podpozycji, o ile nie są zdolne, wykorzystując maksymalną pojemność pamięci, do rejestrowania w jakości 800 × 600 pikseli (lub wyższej), przy 23 kadrach na sekundę, co najmniej 30 minut pojedynczej sekwencji wideo. W porównaniu z rejestrującymi kamerami wideo objętymi podpozycjami 8525 80 91 i 8525 80 99 wiele aparatów cyfrowych (gdy działają jako kamery wideo) nie posiada funkcji zoomu optycznego podczas rejestrowania wideo. Bez względu na pojemność pamięci niektóre aparaty kończą automatycznie rejestrowanie wideo po pewnym okresie czasu [czasie].
8525 80 91 i 8525 80 99	Rejestrujące kamery wideo Rejestrujące kamery wideo objęte tymi podpozycjami są zawsze zdolne do rejestrowania sekwencji wideo – albo na nośniku pamięci wewnętrznej, albo na nośniku wymiennym. [...] Te rejestrujące kamery wideo mogą również posiadać zdolność rejestrowania nieruchomych obrazów. Aparaty cyfrowe są wykluczone z tych podpozycji, jeżeli nie są zdolne, przy wykorzystaniu największej pojemności pamięci, do rejestrowania w jakości 800 × 600 pikseli (lub wyższej), przy 23 kadrach na sekundę (lub wyższej), co najmniej 30 minut pojedynczej sekwencji wideo”.

Rozporządzenie wykonawcze nr 113/2014

- 11 Rozporządzenie wykonawcze nr 113/2014 dokonuje klasyfikacji w ramach CN towarów opisanych w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku do tego rozporządzenia. W kolumnie 2 tej tabeli są podane odpowiednie kody CN zgodnie z uzasadnieniami określonymi w kolumnie 3 tej tabeli. W zakresie dotyczącym podpozycji CN 8525 80 19 w tabeli zawartej w załączniku do owego rozporządzenia określono, co następuje:

<p>„Urządzenie o kształcie prostokątnym (tak zwana kamera o wysokiej prędkości) o wymiarach w przybliżeniu 12 cm × 12 cm × 11 cm, zawierające soczewki i obwody elektroniczne.</p> <p>Zawiera ono w sobie wewnętrzną pamięć nietrwałą 2 GB zdolną do tymczasowego przechowywania obrazów w sekwencji o maksymalnym czasie trwania 1,54 s przy 1000 klatek na sekundę (kl./s) przy pełnej rozdzielczości. Po wyłączeniu kamery uchwycone obrazy zostają utracone.</p> <p>Połączenie kablem do maszyny do automatycznego przetwarzania danych (ADP) jest konieczne do działania kamery i zapisania obrazów w maszynie ADP.</p> <p>Wyposażone jest ono w matrycę CMOS z elektroniczną migawką typu »global shutter«, znaną również jako »krótki czas trwania błysku« lub »obrazowanie stroboskopowe«.</p> <p>Kamera jest zaprojektowana do wychwytywania sekwencji obrazów przy szybkości migawki od 60 do 1000 kl./s przy pełnej rozdzielczości 1024 × 1024 pikseli lub 109 500 kl./s przy niższej rozdzielczości 128 × 16 pikseli. Uchwycone obrazy mogą być oglądane indywidualnie lub odtwarzane jako wideo, na przykład jako film w zwolnionym tempie.</p> <p>Obrazy mogą być poddane analizie w laboratorium lub podobnym ośrodku do badania na przykład ultraszybkich zjawisk, takich jak testy zderzeniowe pojazdów.</p>	<p>8525 80 19</p>	<p>Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1 i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej oraz brzmienie kodów CN 8525, 8525 80 i 8525 80 19.</p> <p>Tymczasowego przechowywania w pamięci nietrwałej nie uważa się za rejestrację obrazów w kamerze, ponieważ po wyłączeniu kamery obrazy zostają utracone. Wyklucza się więc klasyfikację do podpozycji 8525 80 30 jako kamera lub aparat cyfrowy lub do podpozycji 8525 80 91 jako rejestrująca kamera wideo nadająca się jedynie do zapisu dźwięku i obrazu zarejestrowanego przez kamerę telewizyjną (zob. również Noty wyjaśniające do systemu zharmonizowanego do pozycji 8525, akapity pierwszy i piąty grupy B).</p> <p>Zatem urządzenie należy klasyfikować do kodu CN 8525 80 19 jako pozostałe rejestrujące kamery wideo” (zob. również Noty wyjaśniające do systemu zharmonizowanego do pozycji 8525, akapit czwarty grupy B).</p>
---	-------------------	---

Spór w postępowaniu głównym i pytanie prejudycjalne

- 12 W dniu 12 maja 2009 r. spółka Vision Research wniosła do inspektora o wydanie wiążącej informacji taryfowej (zwanej dalej „WIT”) dotyczącej kamery „Phantom V7.3”. Wskazała ona w swoim wniosku, że kamera ta powinna zostać sklasyfikowana w ramach podpozycji CN 8525 80 30 – kamery i aparaty cyfrowe.

- 13 W WIT wydanej w dniu 7 listopada 2014 r. inspektor zaklasyfikował jednak sporną kamerę do podpozycji CN 8525 80 19 – „Pozostałe kamery telewizyjne”. W tym względzie inspektor oparł się na ogólnych regułach 1 i 6 interpretacji CN, na rozporządzeniu wykonawczym nr 113/2014, w odniesieniu do którego uznał, że ma zastosowanie w drodze analogii do tej kamery, oraz na brzmieniu pozycji CN 8525, 8525 80 i 8525 80 19. Stwierdził on, iż okoliczność, że owa kamera może być opcjonalnie podłączona do pamięci zewnętrznej, nie wpływa na przyjętą klasyfikację, skoro wniesiono o WIT dla aparatu bez tej opcjonalnej pamięci.
- 14 Spółka Vision Research wniosła odwołanie od tej WIT do inspektora, który oddalił je jako bezzasadne. Skarżąca wniosła zatem do sądu odsyłającego skargę od decyzji inspektora, żądając zaklasyfikowania omawianej kamery do podpozycji CN 8525 80 30.
- 15 Zdaniem sądu odsyłającego rozpatrywana kamera jest „kamerą o wysokiej prędkości”. W trakcie jej użycia jest ona podłączona do maszyny do automatycznego przetwarzania danych, za pomocą której kamera ta jest sterowana. Owa kamera wykonuje znaczą liczbę zdjęć cyfrowych na sekundę. Po ich zarejestrowaniu zdjęcia są przechowywane w tzw. pamięci „nietrwałej” owej kamery. Oznacza to, że gdy zostaną wykonane nowe zdjęcia lub gdy kamera zostanie wyłączona, zapisane dotąd zdjęcia są usuwane z owej pamięci wewnętrznej. Pojemność pamięci nietrwałej wynosi min. 1496 MB, ale może ona wynosić również 8, 16 albo 32 GB. Omawiana kamera nie jest wyposażona w urządzenie takie jak wyświetlacz ciekłokrystaliczny pozwalający oglądać fotografie rejestrowane w pamięci. Przy przywozie kamera dysponuje wyjściem umożliwiającym podłączenie, za pomocą kabla, zewnętrznej pamięci trwałej (non-volatile flash memory), w której zdjęcia mogą być przechowywane dłużej. Kamera może zostać również połączona za pośrednictwem kabla z maszyną do automatycznego przetwarzania danych celem zarejestrowania na niej zdjęć. Kamera nie daje możliwości umieszczenia w niej karty względnie modułu (trwałej) pamięci.
- 16 Sąd odsyłający uważa, po pierwsze, że rozporządzenie wykonawcze nr 113/2014 wskazuje w swoim załączniku, w ramach podpozycji CN 8525 80 19, towar podobny do omawianej kamery i że ma ono w konsekwencji do niej zastosowanie przez analogię. Jak wynika z uzasadnienia klasyfikacji zawartego w owym rozporządzeniu Komisja nie uważa tymczasowego przechowywania w pamięci nietrwałej za zapis w kamerze, ponieważ zdjęcia zostają utracone w chwili wyłączenia kamery. W zastosowaniu tego rozporządzenia należałoby sklasyfikować omawianą kamerę w ramach podpozycji CN 8525 80 19 – „Pozostałe kamery telewizyjne”.
- 17 Po drugie, sąd odsyłający uważa ponadto, że zgodnie z notami wyjaśniającymi do HS i do CN dotyczącymi podpozycji CN 8525 80 30 omawianą kamerę, która odznacza się przede wszystkim cechą zapisywania obrazów, nawet tymczasowo, w swojej pamięci nietrwałej, należy sklasyfikować jako kamerę względnie aparat cyfrowy, a nie jako kamerę telewizyjną. Zdaniem tego sądu z owych not wyjaśniających wynika, że kamery telewizyjne różnią się od kamer względnie aparatów cyfrowych, ponieważ te pierwsze nie pozwalają na przechowywanie obrazów, w odróżnieniu od tych drugich. Sąd krajowy ponadto zauważa, że noty te nie wskazują żadnego wymogu dotyczącego okresu przechowywania zapisu w kamerze.
- 18 Wreszcie, w ostatniej kolejności, sąd odsyłający uważa, że dwa przedstawione przez niego podejścia są ze sobą sprzeczne. Sąd ów zastanawia się zatem, czy wobec tego, że Komisja nie uznała w uzasadnieniu zawartym w załączniku do rozporządzenia wykonawczego nr 113/2014, że tymczasowe przechowywanie w pamięci nietrwałej stanowi zapis w kamerze, nie ograniczyła ona zakresu stosowania podpozycji CN 8525 80 30. W przypadku odpowiedzi twierdzącej Komisja wykroczyłaby w ten sposób poza swe kompetencje przyznane jej w art. 9 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 2658/87, które polegają na doprecyzowaniu treści pozycji taryfowej, lecz nie na dokonywaniu jej zmiany.

- 19 W tych okolicznościach rechtbank Noord-Holland (sąd dla prowincji Holandia Północna, Niderlandy) postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującym pytaniem prejudycjalnym:

„Czy rozporządzenie wykonawcze nr 113/2014 jest ważne, w sytuacji gdy prawidłowe jest stanowisko zajęte na chwilę obecną przez [rechtbank Noord-Holland (sąd dla prowincji Holandia Północna)], w myśl którego podpozycję [CN] 8525 80 30 należy interpretować w ten sposób, że [omawiana] kamera, wyposażona w pamięć nietrwałą, co – na skutek wykonania kolejnych zdjęć lub wyłączenia kamery – prowadzi do utraty zarejestrowanych wcześniej w kamerze zdjęć, może zostać zaklasyfikowana do wspomnianej podpozycji?”.

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

- 20 Poprzez swoje pytanie sąd odsyłający dąży w istocie do ustalenia, czy podpozycję CN 8525 80 30 należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ona kamerę, taką jak rozpatrywaną w postępowaniu głównym, która może wykonywać dużą liczbę zdjęć na sekundę i zachowywać je w wewnętrznej pamięci nietrwałej, z której są one usuwane, gdy kamera jest wyłączana, a jeśli tak, to czy rozporządzenie wykonawcze nr 113/2014, w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie w drodze analogii do takiej kamery, jest ważne.
- 21 Aby odpowiedzieć na to pytanie, należy w pierwszej kolejności dokonać wykładni pozycji i podpozycji CN istotnych w celu określenia klasyfikacji omawianej kamery w CN.
- 22 W tym względzie, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, w interesie pewności prawa i ułatwienia kontroli decydującego kryterium dla klasyfikacji taryfowej towarów należy poszukiwać zasadniczo w ich obiektywnych cechach i właściwościach, takich jak określone w pozycjach CN oraz uwagach do sekcji lub działów (wyrok z dnia 26 kwietnia 2017 r., Stryker EMEA Supply Chain Services, C-51/16, EU:C:2017:298, pkt 39 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 23 Trybunał orzekł również, że noty wyjaśniające opracowywane przez Komisję odnośnie do CN oraz noty wyjaśniające przyjmowane przez WCO odnośnie do HS przyczyniają się w istotny sposób do interpretacji zakresu poszczególnych pozycji taryfowych, nie mają jednak wiążącej mocy prawnej. Noty wyjaśniające do CN nie zastępują not do HS, lecz powinny być traktowane jako ich uzupełnienie i używane w połączeniu z nimi z nimi (wyrok z dnia 19 lutego 2009 r., Kamino International, C-376/07, EU:C:2009:105, pkt 47, 48 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 24 W niniejszej sprawie należy zbadać, po pierwsze, czy właściwości kamery sporne w postępowaniu głównym, tak jak opisano w postanowieniu odsyłającym, odpowiadają cechom podpozycji CN 8525 80 19 lub podpozycji CN 8525 80 30.
- 25 W tym względzie należy przypomnieć, że dział 85 CN obejmuje pozycję 8525, zatytułowaną „Aparatura nadawcza do radiofonii lub telewizji, nawet [również] zawierająca aparaturę odbiorczą lub aparaturę zapisującą lub odtwarzającą dźwięk; kamery telewizyjne, kamery i aparaty cyfrowe oraz rejestrujące kamery wideo”. Podpozycja CN 8525 80 jest zatytułowana „Kamery telewizyjne, kamery i aparaty cyfrowe oraz rejestrujące kamery wideo”. Podpozycja CN 8525 80 19 zawiera jedynie sformułowanie „Pozostałe”, podczas gdy podpozycja CN 8525 80 30 zawiera jedynie słowa „Kamery i aparaty cyfrowe”.
- 26 W odniesieniu do właściwości kamery rozpatrywanej w postępowaniu głównym z ustaleń faktycznych dokonanych przez sąd krajowy, przypomnianych w pkt 15 niniejszego wyroku, wynika, że kamera wykonuje dużą liczbę zdjęć cyfrowych na sekundę. Zdjęcia te są zapisywane w pamięci nietrwałej kamery i przechowywane, dopóki pozostaje ona włączona lub dopóki nie zostaną wykonane nowe zdjęcia.

- 27 Należy zatem stwierdzić, że w związku ze zdolnością do wykonywania zdjęć nieruchomości omawiana kamera odpowiada zwykłej charakterystyce kamer względnie aparatów cyfrowych. W związku z tym obiektywne cechy i właściwości tej kamery odpowiadają cechom i właściwościom określonym przez brzmienie podpozycji CN 8525 80 30.
- 28 Należy jednocześnie stwierdzić, że z not wyjaśniających do CN dotyczących tej podpozycji wynika, że kamery i aparaty cyfrowe mają zawsze możliwość rejestrowania nieruchomości obrazów – albo na nośniku pamięci wewnętrznej, albo na nośniku wymiennym – podczas gdy noty wyjaśniające do HS wskazują, że wspomniane urządzenia rejestrują obrazy na urządzeniu pamięci wewnętrznej albo na zewnętrznym nośniku danych.
- 29 W odniesieniu do kamer telewizyjnych noty wyjaśniające do CN odsyłają do not wyjaśniających do HS, nr 8525, pkt B, które wskazują, że kamery tej grupy mogą utrzymywać i przekształcać je w sygnał elektroniczny, który jest albo przekazywany jako obraz wideo do miejsca poza kamerą w celu oglądania lub zdalnego nagrywania (kamery telewizyjne); albo rejestrowany w kamerze jako zatrzymany obraz lub film (np. w kamerach i aparatach cyfrowych oraz rejestrujących kamerach wideo). Ponadto noty wyjaśniające do HS uściślają, że kamery telewizyjne nie zawierają mechanizmu umożliwiającego rejestrowanie obrazów.
- 30 Wynika z tego, że rozstrzygającym elementem, który odróżnia aparaty i kamery cyfrowe objęte podpozycją CN 8525 80 30 od kamer telewizyjnych objętych podpozycją CN 8525 80 19 jest zdolność rejestrowania nieruchomości obrazów w pamięci lub na nośniku pamięci wewnętrznej.
- 31 W niniejszej sprawie należy wskazać, że omawiana kamera posiada zdolność zapisywania obrazów w pamięci nietrwałej.
- 32 Należy stwierdzić, że ani noty wyjaśniające do CN, ani noty wyjaśniające do HS nie precyzują formy, charakteru lub innych cech pamięci wewnętrznej lub nośnika pamięci, do których się odnoszą.
- 33 Z uwagi na brak doprecyzowań w szczególności w odniesieniu do trwałego charakteru takiej pamięci wewnętrznej lub nośnika pamięci rejestrowanie obrazów przez omawianą kamerę w wewnętrznej pamięci nietrwałej należy zatem uznać za zapis w rozumieniu tych not wyjaśniających, przy czym nie ma znaczenia okoliczność, że zarejestrowane obrazy zostają usunięte, gdy aparat jest wyłączany lub gdy wykonywane są nowe zdjęcia.
- 34 Z powyższego wynika, że kamery takie jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które mają zdolność rejestrowania obrazu na wewnętrznej pamięci nietrwałej, nie mogą zostać sklasyfikowane do podpozycji CN 8525 80 19 jako „pozostałe kamery telewizyjne”, o ile nie zawierają mechanizmu umożliwiającego rejestrowanie obrazów.
- 35 Komisja podniosła, że kamerę rozpatrywaną w postępowaniu głównym należy sklasyfikować jako kamerę telewizyjną, ponieważ zdjęcia wykonywane przez nią mogą być odtwarzane jako film wideo.
- 36 W tym względzie należy wskazać, że w świetle powyższej analizy taka klasyfikacja jest wykluczona. Jednakże dowody przedstawione Trybunałowi zarówno w ramach pisemnego, jak i ustnego etapu postępowania nie pozwalają na wykluczenie, że obrazy zarejestrowane przez omawianą kamerę mogą być rzeczywiście odtworzone jako wideo, w związku z czym należy zbadać, czy owa kamera nie powinna zostać sklasyfikowana w ramach podpozycji CN 8525 80 91 lub 8525 80 99 jako rejestrująca kamerę wideo. Należy bowiem wskazać, że jakkolwiek podpozycje te nie zostały wskazane przez sąd odsyłający, do Trybunału należy wyprowadzenie z całości informacji przedstawionych przez sąd krajowy, a w szczególności z uzasadnienia postanowienia odsyłającego, elementów prawa Unii, które wymagają wykładni w świetle przedmiotu sporu (wyrok z dnia 19 października 2017 r., Otero Ramos, C-531/15, EU:C:2017:789, pkt 40 i przytoczone tam orzecznictwo).

- 37 W tym względzie, zgodnie z notami wyjaśniającymi do CN dotyczącymi podpozycji CN 8525 80 91 i 8525 80 99, rejestrujące kamery wideo posiadają pamięć wewnętrzną i pozwalają na zapis, poza sekwencjami wideo, nieruchomych obrazów.
- 38 Zgodnie z owymi notami aparaty cyfrowe są wykluczone z tych podpozycji, jeżeli nie są zdolne do rejestrowania co najmniej 30 minut pojedynczej sekwencji wideo. Tymczasem wedle informacji przedstawionych w postanowieniu odsyłającym kamera rozpatrywana w postępowaniu głównym nie dysponuje taką możliwością. Według tych informacji omawiana kamera może bowiem rejestrować zdjęcia seryjnie w pamięci wewnętrznej maksymalnie przez 6,12 sekundy przy prędkości ok. 6688 obrazów na sekundę, co jest wartością znacznie niższą od progu 30 minut sekwencji wideo. W związku z tym nie może ona zostać sklasyfikowana w ramach podpozycji CN 8525 80 91 ani w ramach podpozycji CN 8525 80 99.
- 39 Z powyższego wynika, że owa kamera powinna zostać sklasyfikowana w ramach podpozycji CN 8525 80 30.
- 40 Co się tyczy, po drugie, badania ważności rozporządzenia wykonawczego nr 113/2014, należy z jednej strony wskazać, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem rozporządzenie klasyfikacyjne ma charakter generalny, jako że znajduje zastosowanie nie do pojedynczego podmiotu gospodarczego, ale do ogółu towarów takich samych jak towar badany przez Komitet Kodeksu Celnego. Aby określić – w ramach wykładni rozporządzenia klasyfikacyjnego – zakres jego zastosowania, należy uwzględnić między innymi jego uzasadnienie (wyrok z dnia 22 marca 2017 r., GROFA i in., C-435/15 i C-666/15, EU:C:2017:232, pkt 35 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 41 W niniejszej sprawie rozporządzenie wykonawcze nr 113/2014 ma na celu klasyfikację w ramach podpozycji CN 8525 80 19 towarów odznaczających się zespołem cech wskazanych w kolumnie 1 tabeli zawartej w załączniku do owego rozporządzenia. Opisane w ten sposób towary powinny zawierać wewnętrzną pamięć nietrwałą 2 GB zdolną do tymczasowego przechowywania obrazów w sekwencji o maksymalnym czasie trwania 1,54 s przy 1000 klatek na sekundę oraz mieć zdolność wychwytywania sekwencji obrazów przy szybkości migawki od 60 do 1000 kl./s przy pełnej rozdzielczości (1024 × 1024 pikseli) lub 109 500 kl./s przy niższej rozdzielczości (128 × 16 pikseli) oraz przy wymiarach 12 × 12 × 11 cm.
- 42 Natomiast w sprawie będącej przedmiotem postępowania głównego, jak wynika z wniosku o wydanie WIT złożonego przez Vision Research, kamera, o której mowa, posiada pamięć co najmniej 1496 MB i może wykonać szereg zdjęć, do 6688 fotografii na sekundę, przy maksymalnej rozdzielczości 800 × 600 pikseli z maksymalną głębokością 14 bitów.
- 43 Z porównania cech kamer opisanych w rozporządzeniu wykonawczym nr 113/2014 i cech kamery rozpatrywanej w postępowaniu głównym wynika, że urządzenia te nie są identyczne, a zatem rzecone rozporządzenie nie stosuje się bezpośrednio do rozpatrywanej kamery.
- 44 Z drugiej strony należy jednak wskazać, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem chociaż rozporządzenie dotyczące klasyfikacji nie ma bezpośredniego zastosowania do produktów, które nie są identyczne z produktem będącym przedmiotem tego rozporządzenia, a jedynie analogiczne do niego, to ma ono zastosowanie do tych produktów w drodze analogii. W tym względzie jest wystarczające, by towary podlegające klasyfikacji i towary wskazane w owym rozporządzeniu były wystarczająco podobne (zob. podobnie wyrok z dnia 22 marca 2017 r., GROFA i in., C-435/15 i C-666/15, EU:C:2017:232, pkt 37, 38 i przytoczone tam orzecznictwo).

- 45 Z orzecznictwa Trybunału wynika, że stosowanie przez analogię rozporządzenia klasyfikującego, takiego jak rozporządzenie wykonawcze nr 113/2014, do towarów analogicznych do tych, o których mowa w rozporządzeniu, sprzyja wykładni spójnej z CN i równemu traktowaniu podmiotów gospodarczych (zob. podobnie wyrok z dnia 13 lipca 2006 r., Anagram International, C-14/05, EU:C:2006:465, pkt 32).
- 46 Urządzenia wskazane w rozporządzeniu wykonawczym nr 113/2014 są podobne pod względem cech i obiektywnych właściwości do kamer rozpatrywanych w postępowaniu głównym. W istocie owe urządzenia, podobnie jak omawiana kamera, są w stanie wykonać dużą liczbę zdjęć cyfrowych na sekundę, są wyposażone w matrycę CMOS, posiadają wewnętrzną pamięć nietrwałą, w przypadku której po wyłączeniu urządzenia obrazy zostają utracone, i mogą być wykorzystane do badania zjawisk ultraszybkich.
- 47 Z powyższego wynika, że rozporządzenie wykonawcze nr 113/2014 ma zastosowanie w drodze analogii do kamery rozpatrywanej w postępowaniu głównym i że w konsekwencji należy zbadać jego ważność.
- 48 W tym względzie należy zauważyć, że w odniesieniu do stosowania CN Rada Unii Europejskiej przyznała Komisji, działającej we współpracy z ekspertami celnymi państw członkowskich, szeroki zakres swobodnego uznania w przedmiocie precyzowania zakresu pozycji taryfowych mogących mieć zastosowanie przy klasyfikacji danego towaru. Niemniej jednak uprawnienia Komisji do przyjmowania środków, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 2658/87, takich jak klasyfikacja towarów, nie upoważniają jej do zmiany treści pozycji taryfowych określonych na podstawie HS ustanowionych na mocy konwencji w sprawie HS, w przypadku których Unia Europejska – zgodnie z art. 3 tej konwencji – zobowiązała się nie dokonywać zmian ich zakresu (wyrok z dnia 12 lutego 2015 r., Raytek i Fluke Europe, C-134/13, EU:C:2015:82, pkt 29).
- 49 W niniejszej sprawie rozporządzenie wykonawcze nr 113/2014 dokonuje klasyfikacji do podpozycji CN 8525 80 19 „kamer o wysokiej prędkości”. Względy uzasadniające ową klasyfikację opierają się na stwierdzeniu, że „tymczasowego przechowywania w pamięci nietrwałej nie uważa się za rejestrację obrazów w kamerze, ponieważ po wyłączeniu kamery obrazy zostają utracone”. Tymczasem, jak wynika z pkt 30 i 33 niniejszego wyroku, zdolność kamer i aparatów cyfrowych do rejestrowania nieruchomych obrazów na nośniku pamięci wewnętrznej stanowi zasadniczą cechę towarów objętych pozycją CN 8525 80 30, niezależnie od tego, czy ta zdolność do rejestrowania ma charakter tymczasowy, czy stały.
- 50 Jako że wbrew temu, co wynika z podpozycji CN 8525 80 30, rozporządzenie wykonawcze nr 113/2014 wyklucza klasyfikację do tej podpozycji urządzeń, które rejestrują tymczasowo obrazy w pamięci nietrwałej, i w związku z tym dokonuje klasyfikacji „kamer o wysokiej prędkości” w ramach podpozycji CN 8525 80 19, owo rozporządzenie wykonawcze jest sprzeczne z zakresem podpozycji CN 8525 80 30.
- 51 Z powyższego wynika, że przyjmując rozporządzenie wykonawcze nr 113/2014, Komisja zmieniła zakres podpozycji CN 8525 80 30, ograniczając go. W związku z tym Komisja wykroczyła poza kompetencje przyznane jej w art. 9 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 2658/87.
- 52 Należy w związku z tym stwierdzić, że w zakresie, w jakim rozporządzenie wykonawcze nr 113/2014 ma zastosowanie w drodze analogii do towarów posiadających cechy kamery rozpatrywanej w postępowaniu głównym, jest ono nieważne.
- 53 Mając na uwadze całość powyższych rozważań, na zadane pytanie należy udzielić odpowiedzi, że podpozycję CN 8525 80 30 należy interpretować w ten sposób, że podpozycja ta obejmuje kamerę taką jak rozpatrywana w postępowaniu głównym, która może wykonywać dużą liczbę zdjęć na sekundę i zachowywać je w wewnętrznej pamięci nietrwałej, z której są one usuwane, gdy kamera jest wyłączana, i że rozporządzenie wykonawcze nr 113/2014, w zakresie, w jakim ma ono w drodze analogii zastosowanie do towarów posiadających cechy tej kamery, jest nieważne.

W przedmiocie kosztów

- 54 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (dziewiąta izba) orzeka, co następuje:

Podpozycję 8525 80 30 Nomenklatury scalonej, zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, w brzmieniu wynikającym z rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1001/2013 z dnia 4 października 2013 r., należy interpretować w ten sposób, że podpozycja ta obejmuje kamerę taką jak rozpatrywana w postępowaniu głównym, która może wykonywać dużą liczbę zdjęć na sekundę i zachowywać je w wewnętrznej pamięci nietrwalej, z której są one usuwane, gdy kamera jest wyłączana, i że rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 113/2014 z dnia 4 lutego 2014 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej, w zakresie, w jakim ma ono w drodze analogii zastosowanie do towarów posiadających cechy tej kamery, jest nieważne.

Podpisy